

Teško mi je opisati vibrirajuću energiju koja je tih nekoliko dana listopada vladala Opatijom. Kad se na jednom mjestu okupe ljudi posvećeni predškolskom odgoju, a ovdje ih je bilo iz 47 zemalja i s 5 kontinenata, onda ste svjedokom onoga što mnogi nazivaju 'hranom za mozak'. Bio je to u punom smislu riječi svjetski susret profesionalaca posvećenih ranom djetinjstvu. Konferenciju znakovita naslova *Sukonstrukcija profesionalnog razvoja: Put prema kvaliteti, pravednosti i uvažavanju različitosti u odgoju i obrazovanju* organizirali su ISSA (International Step by Step Association), DECET (Diversity in Early Childhood Education and Training) i Pučko otvoreno učilište 'Korak po korak'. Ono što je dodatno plijenilo pažnju svih uključjenih jest interaktivan način istraživanja odgovora na pitanja o načinima profesionalnog razvoja i učenja koji mogu osnažiti odgajatelje. Tako smo svi zajedno bili svjedoci i aktivni sudionici različitih foruma za raspravu, panel-rasprava, debata o različitim kontroverznom temama, metoda otvorenog prostora (open space method) i različitih drugih interaktivnih radionica i prezentacija s raspravama. Mislim da smo svi mi koji smo se tih dana zatekli u Opatiji, neovisno o tome jesmo li bili sudionici ili organizatori, doista aktivno sudjelovali u sukonstrukciji jednog profesionalnog događaja, ali i jednog novog načina razmišljanja o izazovima predškolskog odgoja. Rasprave i razmjene ideja i stajališta o važnim temama odvijale su se unutar tri tematske cjeline, prema kojima možete pratiti i kategorije pojedinih tekstova u časopisu:

1. Putevi i načini pozicioniranja profesije odgajatelja u sve složenijim i zahtjevnijim uvjetima

Svjedoci smo rastućih zahtjeva i očekivanja od odgajatelja i učitelja koji rade s djecom i njihovim roditeljima, stoga se u ovoj tematskoj cjelini raspravljalo o tome što se zapravo očekuje od odgajatelja i učitelja u svijetu koji se neprestano mijenja i time redefinira pojam djetinjstva, te tako stavlja dodatni pritisak na uloge praktičara.

2. Sustavni pristup profesionalnom razvoju kao načinu postizanja kvalitete, pravednosti i uvažavanju različitosti

Ukoliko se 'kompetencije' u kontekstu odgoja i obrazovanja trebaju razumjeti kao karakteristika cjelokupnog sustava, a ne kao skup vještina, znanja i stavova pojedinačnih praktičara, promišljali smo kakvu podršku odgojno-obrazovni sustav daje pojedinačnim odgajateljima.

3. Sukonstrukcija teorije i prakse u odgoju i obrazovanju – osnaživanje zajednica koje uče

Svjesni kako zajednice koje uče mogu imati ključnu ulogu u povećanju kompetencija praktičara, roditelja i djece na različitim razinama, raspravljali smo o načinima uključivanja i mogućnostima jačanja različitih sudionika odgojno-obrazovnog procesa.

Želeći vam približiti različite prikaze izlaganja unutar ovih tematskih cjelina, ali i raznolikost izlagača i pristupa, napravili smo jedan mali izbor radova (ukupno je održano oko 130 sesija) i nadamo se da ćete na temelju ovih priloga dobiti uvid u kvalitetu sadržaja i osjetiti atmosferu same Konferencije. Posebno vam skrećem pozornost na

tekstove plenarnih izlaganja eminentnih stručnjaka Petera Mossa, Michela Vandebroeca i Edite Slunjski, u kojima raspravljamo: Može li se svijet uz pomoć znanosti i znanstvenika uistinu razotkriti i pripitomiti? Što ukoliko se ispostavi da živimo u svijetu neizbježne subjektivnosti, u svijetu različitih paradigmi i perspektiva? Koje mjesto u takvom svijetu ima predškolska ustanova i kakvu ulogu u njoj ima odgajatelj? Što koncept megarazličitosti može značiti u praksi? Koje su u, ovom kontekstu, odlike kompetentnog sustava? Mogu li se teorije linearno 'prevesti' u odgojno-obrazovnu praksu? Vodi li profesionalno učenje u samoj praksi do kvalitetnije (refleksivne) prakse i razvoja novih teorija? Naravno, vjerujemo da će vas na promišljanje i učenje dodatno potaknuti i iznimno kvalitetni radovi ostalih izlagača. Kako smo vam ovaj sadržaj željeli prenijeti u što većem opsegu, to je i razlog zašto u ovome broju nemamo ostalih rubrika i omiljene Marice. No, vjerujem da ćete i sami prepoznati koliko je ovaj kompromis bio opravdan. U listopadu 2012. u Rijeci su promovirane prve hrvatske magistricе ranog i predškolskog odgoja, stoga je ovo valjani razlog da temu našeg idućeg broja posvetimo upravo njihovim radovima, kao i značaju ovog događaja za razvoj djelatnosti predškolskog odgoja u nas.

Do sljedećeg broja vas s osobitim poštovanjem pozdravljam,

Helena Zumi

